

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. juni 2015 — Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató kft m.fl. mod Magyar Állam (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn)

(Sag C-98/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — nationale afgifter, som pålægges driften af spilleautomater, der er opstillet i spillehaller — national lovgivning, som forbyder driften af spilleautomater uden for kasinoerne — retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — direktiv 98/34/EF — forpligtelse til at sende Kommissionen udkast til tekniske forskrifter — medlemsstatens erstatningsansvar for de tab, der er forårsaget af en lovgivning, som er i strid med EU-retten)

(2015/C 270/11)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató kft, Lixus Szerencsejáték Szervező kft, Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező kft, Lixus Invest Szerencsejáték Szervező kft og Megapolis Terminal Szolgáltató kft

Sagsøgt: Magyar Állam

Konklusion

- 1) En national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der uden nogen tilpasningsperiode foretages en femdobling af en fast afgift på driften af spilleautomater i spillehallerne, og hvorved der desuden indføres en proportional afgift på samme virksomhed, udgør en restriktion for den ved artikel 56 TEUF sikrede frie udveksling af tjenesteydelser, såfremt den er til hinder for eller indebærer ulemper for udøvelsen af den frie udveksling af tjenesteydelser i form af drift af spillemaskiner i spillehallerne eller har gjort denne udøvelse mindre tiltrækkende, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.
- 2) En national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der uden at fastsætte nogen overgangsperiode eller nogen erstatning til de personer, som driver spillehaller, forbyder drift af spilleautomater uden for kasinoerne, udgør en restriktion for den ved artikel 56 TEUF sikrede frie udveksling af tjenesteydelser.
- 3) De restriktioner for den frie udveksling af tjenesteydelser, der kan følge af nationale lovgivninger som de i hovedsagen omhandlede, kan kun begrundes i tvingende almene hensyn, såfremt den nationale ret efter en samlet vurdering af omstændighederne omkring vedtagelsen og gennemførelsen af disse lovgivninger fastslår, at
 - de først og fremmest faktisk forfølger mål vedrørende beskyttelse af forbrugerne mod ludomani og forebyggelse af kriminalitet og bedrageri knyttet til spil, idet den omstændighed alene, at en restriktion for hasardspilsvirksomhed accessorisk kommer den pågældende medlemsstats statskasse til gode gennem en forhøjelse af afgiftsindtægterne, ikke forhindrer, at denne restriktion kan anses for først og fremmest faktisk at forfølge sådanne mål
 - de forfølger sådanne mål på en sammenhængende og systematisk måde, og
 - de opfylder de krav, der følger af de generelle principper i EU-retten, navnlig retssikkerhedsprincippet, princippet om den berettigede forventning og ejendomsretten.

- 4) Artikel 1, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, som ændret ved Rådets direktiv 2006/96/EF af 20. november 2006, skal fortolkes således, at
- de bestemmelser i en national lovgivning, hvorved der foretages en femdobling af en fast afgift på driften af spilleautomater i spillehallerne, og hvorved der desuden indføres en proportional afgift på samme virksomhed, ikke udgør »tekniske forskrifter« i denne bestemmelses forstand, og
 - de bestemmelser i en national lovgivning, hvorved der er indført et forbud mod drift af spilleautomater uden for kasinoerne, udgør »tekniske forskrifter« i den nævnte bestemmelses forstand, hvoraf udkastene skal være genstand for den fremsendelse, som er fastsat i direktivets artikel 8, stk. 1, første afsnit.
- 5) Formålet med artikel 56 TEUF er at tillægge borgerne rettigheder, således at en medlemsstats tilsidesættelse heraf, også i forbindelse med medlemsstatens lovgivningsvirksomhed, indebærer en ret for borgerne til at opnå erstatning fra denne medlemsstat for den skade, der er lidt som følge af denne tilsidesættelse, forudsat dog at den nævnte tilsidesættelse er tilstrækkelig kvalificeret, og at der er en direkte årsagsforbindelse mellem tilsidesættelsen og den lidt skade, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 6) Artikel 8 og 9 i direktiv 98/34, som ændret ved direktiv 2006/96, tilsigter ikke at tillægge borgerne rettigheder, hvorfor en medlemsstats tilsidesættelse heraf ikke indebærer en ret for borgerne til at opnå erstatning fra denne medlemsstat for den skade, der er lidt som følge af denne tilsidesættelse, på grundlag af EU-retten.
- 7) Svarene på den forelæggende rets spørgsmål berøres ikke af den omstændighed, at nationale lovgivninger som de i hovedsagen omhandlede vedrører et område, der henhører under medlemsstaternes kompetence.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 12.5.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. juni 2015 — Association médicale européenne (EMA) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-100/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — voldgiftsbestemmelse — Cocoon- og Dicoems-kontrakter, der er indgået i forbindelse med sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum og til innovation (2002 — 2006) — uregelmæssigheder — ikkestøtteberettigede udgifter — opsigelse af kontrakterne)

(2015/C 270/12)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Association médicale européenne (EMA) (ved advocati A. Franchi, L. Picciano og G. Gangemi)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved S. Delaude og F. Moro, som befuldmægtigede, bistået af avocat D. Gullo)